

ærede Medlem, at jeg kan hie med Laalmodighed. Men jeg paastaar lige overfor det ærede Medlem, at den Tid vil komme, da man indser Nødvendigheden af Kjøbenhavns Befæstning mod Landfiden; Gud give, at den aldrig maa komme paa en saadan Maade, at det bliver for sent for os at gjøre det.

Hvad særlig de foreliggende Forslag angaar, skal jeg ikke komme videre dybt ind paa dem. Hvad Anlægget af en Flaadestation ved Aggersøfund angaar, som synes at være Flertallets særlige Sværmeri (Stemmer: Det har albrig Sværmerier!), eller som det dog synes særlig at interessere sig for, saa forekommer det mig i alle Tilfælde at være lidt besynderligt at bygge en Flaadestation for Skibe, som man ikke har. Man har ingen Skibe at lægge i Aggersøfund; thi saalænge Kjøbenhavns Søbefæstning er i den — jeg kunde næsten sige — uforsvarlige Tilstand, som den er i, maa de Skibe, som vi have, nødvendig paatræves til at forsvare Kjøbenhavn. Vilde de Herrer frigjøre Flaaden, hvad jeg anser for at være nødvendigt og ønskeligt, saa befæst først Kjøbenhavn mod Søfiden; saa vil vor Flaade faae Frihed, og saa kan der være Tale om at anlægge en Flaadestation ved Aggersøfund. Maaden, hvorpaa man bør befæste Kjøbenhavn mod Søfiden, om det er den rigtige Vej, der gaas ved at anlægge et stort Fort paa Middelfrunden, vil jeg ikke diskutere. Jeg vilde overhovedet ønske, at vi afholdt os fuldstændig fra de tekniske Diskussioner og gav Summen blank til Ministeren. Det er min Overbevisning, at vi komme meget videre derved, end naar vi begynde at diskutere om et Fort skal have 13 eller 15 Kanoner, eller om vi skulle have faste eller flydende Forter, Ting, hvortil vi mangle den fornødne Erfaring. Derfor vil jeg anse det for heldigt, om vi kom bort fra denne Vej; men jeg vil tilføje, at der for mig er en særlig Grund, hvorfor jeg i Dieblisset kunde finde Anledning til at votere Summen, vi ville give til Søbefæstningen, uden Vaand, saa at den kunde anvendes paa bedste Maade, og det er, fordi jeg af Betænkningen har faaet det Indtryk, at saavel Flertallet som Mindretallet ønsker at Søforsvarets Ordning fra Søfiden skal lægges ind under Marineministeren. Jeg tror gjerne, at der er en høj Grad af entente cordiale mellem Krigs- og Marineministeren, saaledes at de ere enige, men jeg vil anse det for i højeste Grad ueheldigt, om man sagde, vi flytte Sagen over til Marineministeren, men vi forlange, at han skal udføre Søforsvaret, som Krigsministeren har anset det for ønskeligt. Jeg vilde hellere stille Marineministeren fuldstændig fri overfor Sagen og sige: Ere vi i Principet enige om, at vi have Raad til at bevilge de Summer, der ere nødvendige, saa overlad ham at anvende dem paa bedste Maade. Jeg tager ikke Forsvaret hverken for faste Forter eller flydende Forter. Det Spørgs-

maal vil jeg ikke indlade mig paa at diskutere, men jeg vil sige om de flydende Forter, at det ser næsten ud, som om de skulde volde den samme Bænknelighed ved Forhandlingerne her som det bekendte Tolofods-System. Jeg forstaar, at en Mand, der er Bærer af en saadan Tanke, forsvarer den med Overbevisningens hele Varme og af sin fulde Sjæl; men det er ikke tilstrækkeligt, at en enkelt Mand har Troen derpaa; naar det Vaaben, han nærmest hører til, ikke har Troen paa, at det er Veien at gaa, saa begynder jeg at nære Frygt for, at det skal gaa med dette som i sin Tid med Hensyn til Tolofods-Systemet, der ogsaa bærer frem af een Mand i Marinen, og med hele Marinen mod sig. Jeg tilstaar, at for mig staar i første Række Fuldbødselsen af Kjøbenhavns Søbefæstning paa den ene eller den anden Maade, og da jeg efter Forhandlingernes Gang antager, at der er meget ringe Sandtylighed for, at Alt, hvad der er forlangt, skulde gaa igjennem, vilde jeg ønske, at man i det Mindste i denne Session kunde komme saavidt, at man kunde blive enig om at fuldende Kjøbenhavns Søbefæstning og tillige vedtage Lovforslagene for Hæren og Flaaden; thi saa vil der dog komme noget Udbytte af denne Session. Lad saa Aggersøfund og de andre Inaa Befæstninger, der er Tale om i Belterne, være, de kunne vente et Aar og Aggersøfund saa meget bedre, som der ikke er Skibe at lægge der. Først ved at bevilge Penge til Kjøbenhavns Søbefæstning, give vi Flaaden Frihed og saa er det fornødtigt at begynde paa Aggersøfund. Om vi saa næste Aar, naar vi skulle forhandle om Forsvarsøvesenet, kunne, om det var muligt, faae en fuldstændig Forsvarsplan, saa at vi kunne se rent og klart, hvad Ministeriet anser for nyttigt og nødvendigt, da er dette et Ønske, som er udtalt saavel fra Flertallet, som Mindretallet, og til dette Ønske skal jeg fuldstændig slutte mig.

Sagt: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til den Uttring, som den ærede sidste Taler (N. P. Jensen) fremstillede imod en Bemærkning af mig, der iøvrigt kun var en Gjentagelse af, hvad Udvalgets Flertal har yttret, nemlig at man burde koncentrere vore Kræfter paa at gjøre Forsvaret i første Række saa stærkt som muligt. Den ærede Taler syntes deri at se den Tanke, at jeg troede, at Hærens hele Styrke strax kunde være istand til at møde Hærens første Landgangsforsøg, men det laa ikke i mine Udtalelser eller i mine Tanker. Ligesaa vist som jeg imidlertid forudsætter, at man ved hensigtsmæssige Forberedelser, ved stor Agtpaagivenhed og Hurtighed i sine Bevægelser i Almindelighed maa kunne fikre sig at have en ikke ubetydelig Tropsstyrke tilstede i det Dieblis, Landgangsforøget bliver paabegyndt, ligesaa vist maa jeg formene, at Udfibningen af et større Armeekorps paa en